

Silvia Iluț

Diminutivarea cuvintelor în limba română

○ abordare psiholingvistică

Editura MEGA
Cluj-Napoca
2022

Colecția UNIVERSITAS
Coordonator:
Prof. univ. dr. habil. Oliviu Felecan

Referenți științifici:
Prof. univ. dr. Ștefan Oltean
Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
Prof. univ. dr. Alexandru Gafton
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

DTP și copertă:
Editura Mega

Redactor:
Iulia Pop

© Editura Mega pentru prezenta ediție, 2022

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ILUȚ, SILVIA

Diminutivarea cuvintelor în limba română: o abordare psiholingvistică

/ Silvia Iluț. – Cluj-Napoca: Mega, 2022

Conține bibliografie

Index

ISBN 978-606-020-469-5

811.135.1

EDITURA MEGA | www.edituramega.ro
e-mail: mega@edituramega.ro

Cuprins

MULȚUMIRI	11
PREFAȚĂ.....	13

PARTEA I. DIMINUTIVELE – PREZENTARE DIACRONICĂ ȘI SINCRONICĂ

CAPITOLUL I. INTRODUCERE.....	19
1.1 Considerații preliminare.....	19
1.1.1 Obiectul cercetării și reliefaarea ariei investigate.....	19
1.1.2 Obiectivele cercetării și structura lucrării.....	19
1.2 Cadrul teoretic și metodologic.....	20
1.2.1 Metodologie și instrumentarul cercetării/analizei.....	20
1.2.2 Considerente referitoare la teoria abordată	20
CAPITOLUL AL II-LEA. DIMINUTIVELE: DELIMITĂRI CONCEPTUALE.....	23
2.1 Considerații preliminare.....	23
2.2 Aspecte teoretice și terminologice cu privire la diminutivele în limba română ..	23
2.2.1 Definiții ale diminutivelor în studii lingvistice.....	26
2.2.2 Semnificațiile fundamentale ale formațiilor diminutive în limba română contemporană.....	33
2.2.2.1 Înțelesul prototipic de „mic”	33
2.2.2.2. Înțelesul afectiv.....	34
2.2.2.3 Înțelesul peiorativ	34
2.2.2.4 Diminutive contextualizate.....	35
2.2.2.5 Sensul lexicalizat	35
2.2.3 Interpretări ale structurilor diminutive la nivel macrotextual.....	37
2.2.3.1 Conotații ale formelor diminutive.....	40
2.2.3.1.1 Conotații pozitive.....	40

2.2.3.1.2 Conotații negative.....	40
2.3 Contextul istoric al apariției și evoluției diminutivării în limba română.....	41
2.3.1 Diminutivarea – o perspectivă romanică.....	42
2.3.2 Prezentarea diminutivelor în sincronie și în diacronie.....	43
2.3.2.1 Diminutivarea – o perspectivă diacronică.....	44
2.3.2.2 Diminutivarea – o perspectivă sincronică.....	45
2.4 O tipologie a diminutivelor.....	50
2.4.1 Clasificarea sufixelor diminutive din punct de vedere etimologic.....	50
2.4.2 Clasificarea sufixelor diminutive din punct de vedere morfologic.....	51
2.4.3 Clasificarea diminutivelor din punct de vedere stilistic.....	51
2.5 Principalele valori stilistice ale diminutivelor.....	56
2.5.1 Conotația nonafectivă a cuvintelor diminutate.....	58
2.5.2 Conotația afectivă/familiar-dezmierdătoare.....	59
2.5.3 Conotația depreciativă/peiorativă.....	60
2.5.4 Conotația ironică/satirică.....	60
2.5.5 Conotația populară.....	62
2.6 Concluzii.....	62

CAPITOLUL AL III-LEA. DIMINUTIVELE: OBIECTE ALE

CERCETĂRII LINGVISTICE.....	64
3.1 Considerații privind perspectiva teoretică abordată.....	64
3.2 O perspectivă lingvistică asupra diminutivării.....	66
3.3 O perspectivă morfologică asupra diminutivării.....	68
3.3.1 Derivate diminutive substantivale.....	69
3.3.2 Derivate diminutive adjectivale.....	73
3.3.3. Derivate diminutive pronominale.....	75
3.3.4 Derivate diminutive numerale.....	76
3.3.5 Derivate diminutive verbale.....	76
3.3.6 Derivate diminutive adverbiale.....	76
3.3.7 Derivate diminutive interjecționale.....	77
3.4 O perspectivă semantică asupra diminutivării.....	78
3.4.1 Atribute ale diminutivelor din punctul de vedere al semanticii.....	80
3.4.2 Funcțiile semantice ale structurilor diminutive.....	81
3.5 Diminutivele – o perspectivă sociolingvistică.....	82
3.5.1 Utilizarea diminutivelor în diferite contexte/conjuncturi sociolingvistice... ..	83
3.5.1.1 Relațiile sociale – factori determinanți ai utilizării unor forme lingvistice expresive: diminutivele.....	84
3.5.1.1.1 Comunicarea între persoanele care se cunosc/din proximitate.....	85
3.5.1.1.1.1 Comunicarea între locutorii cu același statut social.....	85
3.5.1.1.1.2 Comunicarea între locutorii cu statut social inegal.....	87

3.5.1.1.2 Comunicarea între persoanele care nu se cunosc/din afara proximității.....	88
3.5.1.1.3 Utilizarea diminutivelor în vorbirea orientată către copii.....	88
3.6 Diminutivele – o perspectivă psiholingvistică.....	93
3.7 Utilizarea pragmatică a diminutivelor.....	98
3.7.1 Principalele funcții pragmatice ale formațiilor diminutive.....	100
3.7.1.1 Rolul diminutivelor în actele de vorbire reprezentative (asertive).....	103
3.7.1.2 Rolul diminutivelor în actele de vorbire directive.....	103
3.7.1.3 Rolul diminutivelor în actele de vorbire comisive.....	105
3.7.1.4 Rolul diminutivelor în actele de vorbire expresive.....	106
3.8 Diminutivele: variații lingvistice și culturale.....	107
3.8.1 Diferențe dialectale și regionale ale diminutivelor românești.....	111
3.8.2 Diminutivele populare din subdialectele limbii române.....	113
3.8.2.1 Sufixele diminutive din subdialectul bănățean.....	113
3.8.2.2 Sufixele diminutive din subdialectul crișean.....	114
3.8.2.3 Sufixele diminutive din subdialectul maramureșean.....	115
3.8.2.4 Sufixele diminutive din subdialectul moldovean.....	116
3.8.2.5 Sufixele diminutive din subdialectul muntean.....	116
3.8.3 Diminutivele dialectale – câmpuri lexico-semantice.....	117
3.8.3.1 Câmpul lexico-semantic al obiectelor/lucrurilor/necuvântătoarelor....	118
3.8.3.2 Câmpul lexico-semantic al cuvintelor cu valoare afectiv-sentimentală și al relațiilor de rudenie.....	118
3.8.4 Interferențe ale diminutivelor dialectale și influența lor asupra limbii literare.....	118
3.9 Concluzii.....	121

PARTEA A II-A.

DINAMICA ȘI MULTILATERALITATEA DIMINUTIVĂRII. UN DEMERS INVESTIGATIV

CAPITOLUL AL IV-LEA. DIVERSITATE ȘI CREATIVITATE. DOMENII ÎN CARE LOCUTORII FAC UZ DE DIMINUTIVE	125
4.1 Considerații preliminare.....	125
4.2 Diminutivele în limbajul cotidian/familiar.....	126
4.2.1 Funcțiile semantico-pragmatice ale diminutivelor în contexte discursive informale determinate.....	128
4.2.1.1 Microgrupul familial/colegial și al relațiilor de cuplu.....	129
4.2.1.2 Conjuncturi discursive cotidiene – diminutivele în spații sociale (magazin, restaurant, spital, instituții publice).....	130
4.3 Diminutivele în discursul mediatic online.....	136

4.3.1. Profilul psihologic al titlurilor din mass-media online care conțin termeni diminutivați.....	139
4.3.1.1 Câmpul lexico-semantic al alimentației.....	139
4.3.1.2 Câmpul lexico-semantic al familiei/al relațiilor de cuplu.....	140
4.3.1.3 Câmpul lexico-semantic al amuzamentului/al umorului.....	141
4.3.1.4 Câmpul lexico-semantic al ironiei/al deprecierii/al insultei.....	142
4.3.1.5 Câmpul lexico-semantic al sexualității/al organelor genitale.....	142
4.4 Diminutivele în mediul online – implicații psihologice.....	145
4.4.1 Productivitatea structurilor diminutive pe rețeaua de socializare Facebook.....	146
4.4.1.1 Grupul „Bebeluși – diversificare și rețete Flaveur”.....	146
4.4.1.2 Grupul „Mămici cu pitici și burtici”.....	147
4.4.2 Valori semantico-pragmatice ale diminutivelor în mediul online.....	150
4.5 Diminutivele culinare – implicații la nivel pragmatic ale utilizării lor.....	150
4.6 Diminutivele în antroponomie.....	153
4.6.1 Diminutivarea prenumelor.....	153
4.6.1.1 Definiții și interpretări ale prenumelor.....	153
4.6.1.2 Sufixe diminutive de gen masculin/feminin.....	155
4.6.1.2.1 Sufixele diminutive de gen masculin.....	155
4.6.1.2.2 Sufixe diminutive de gen feminin.....	156
4.6.1.3 Posibilități multiple de diminutivare a prenumelor.....	156
4.6.1.4 Factori determinanți ai diminutivării prenumelor.....	157
4.6.1.5 Practici denominative în diferite domenii de activitate – coordonate socio- și psiholingvistice ale diminutivării prenumelor.....	160
4.6.1.5.1 Domeniul sportului – prenume diminutive.....	161
4.6.1.5.2 Domeniul muzicii – prenume diminutive.....	161
4.6.1.5.3 Domeniul politicii – prenume diminutive.....	161
4.6.2 Multiculturalitatea diminutivării antroponimelor.....	163
4.6.2.1 Premise teoretice.....	163
4.6.2.1.1 Antroponimele.....	163
4.6.2.1.1.1 Antroponimele convenționale.....	163
4.6.2.1.1.2 Antroponimele neconvenționale.....	164
4.6.2.2 Diminutivarea antroponimelor – conotații pragmatice și semantice în limbile din arealul european.....	166
4.6.2.3 Diminutivarea în spațiul european: distincții și intersecții.....	167
4.6.2.3.1 Diminutivarea antroponimelor în limbile romanice.....	167
4.6.2.3.1.1 Limba franceză.....	167
4.6.2.3.1.2 Limba italiană.....	168
4.6.2.3.1.3 Limbile portugheză și spaniolă.....	168
4.6.2.3.1.4 Limba română.....	169

4.6.2.3.2 Diminutivarea antroponimelor în limbile germanice.....	169
4.6.2.3.2.1 Limba engleză.....	169
4.6.2.3.2.2 Limba germană.....	169
4.6.2.3.3 Diminutivarea antroponimelor în limbile slave.....	170
4.6.2.3.3.1 Limba rusă.....	170
4.6.2.4 Multiculturalitatea diminutivării.....	171
4.6.2.5 Concluzii.....	175
4.6.3 Prenumele diminutivate între sacru și profan.....	176
4.6.3.1 Premise teoretice.....	176
4.6.3.1.1 Nume laice/nume monahale: distincții și intersecții.....	176
4.6.3.2 Profan/sacru în lumea laică și în cea monahală.....	181
4.6.3.3 Concluzii.....	184
4.7 Diminutivele în toponimie.....	184
4.8 Diminutivele în literatură.....	186
4.8.1 Nume diminutivate ale personajelor – realismul românesc.....	186
4.8.2 Rolul diminutivelor în poeziile și cântecelele pentru copii – implicații psihologice.....	192
4.8.2.1 Câmpul lexico-semantic al faunei.....	193
4.8.2.2 Câmpul lexico-semantic al florei.....	194
4.8.2.3 Câmpul lexico-semantic al relațiilor de rudenie.....	195
4.8.2.4 Câmpul lexico-semantic al lucrurilor și al părților corpului.....	196
4.9 False diminutive.....	197
4.9.1 Categoriile și subcategoriile ale falselor diminutive.....	197
4.9.1.1 Cuvinte cu înțeles/aspect diminutival.....	197
4.9.1.2 O clasificare a falselor diminutive în funcție de natura morfologică a bazei.....	198
4.9.1.3 O sistematizare a câmpurilor lexico-semantice în care apar false diminutive.....	198
4.9.1.3.1 Câmpul lexico-semantic al obiectelor/lucrurilor.....	199
4.9.1.3.2 Câmpul lexico-semantic al denumirilor de mâncare/condimente..	199
4.9.1.3.3 Câmpul lexico-semantic al părților corpului.....	200
4.9.1.3.4 Câmpul lexico-semantic al speciilor de plante/animale.....	200
4.9.1.3.5 Toponimice.....	201
4.9.1.4 Diminutive/false diminutive – context situațional.....	201
4.9.1.5 Caracterul multiform al falselor diminutive.....	203
4.10 Concluzii.....	205
CAPITOLUL AL V-LEA. PSIHOLOGIA DIMINUTIVĂRII.....	206
5.1 Considerații preliminare.....	206
5.2 Constituente ale identității naționale – apartenența la conștiința românească..	208

5.3 Profilul psihologic al poporului român. Principalele trăsături de caracter ale subiecților.....	213
5.4 Specificul cultural românesc – manifestări lingvistice/psihologice ale subiecților.....	218
5.4.1 Impactul istoriei asupra diferențelor de mentalitate/comportament lingvistic ale românilor.....	219
5.4.2 Influența mediului ambiantal asupra gândirii/vorbirii locutorilor.....	221
5.5 Psihologia utilizării diminutivelor la români.....	224
5.5.1 Factorii socioculturali care influențează utilizarea cuvintelor diminutive.....	225
5.5.2 Impactul întrebuințării diminutivelor asupra relațiilor interumane.....	227
5.5.3 Consecințele folosirii diminutivelor asupra psihologiei românilor.....	233
5.5.4 Efectele formelor diminutive asupra aprecierii valorii și dimensiunilor lucrurilor.....	238
5.6 Aplicarea unui chestionar și analizarea datelor rezultate.....	240
5.6.1 Metodă – participanți.....	241
5.6.2 Materialul chestionarului și procedura de culegere a informațiilor.....	243
5.6.3 Rezultatele chestionarului – analiza datelor.....	243
5.7 Concluzii.....	250
CONCLUZII ȘI OBSERVAȚII FINALE.....	251
ANEXA 1.....	255
Chestionar: utilizarea diminutivelor în interacțiunile cotidiene.....	255
BIBLIOGRAFIE.....	259
ABSTRACT.....	283
RESUMÉ.....	297
CONTENTS.....	313
CONTENU.....	319
INDEX AUCTORUM.....	327
INDEX NOMINUM ET RERUM.....	330

Prefață

Cartea *Diminutivarea cuvintelor în limba română. O abordare psiholingvistică* aduce în prim-plan o temă perenă în lingvistica românească, care a atras atenția specialiștilor neîntrerupt, din secolul al XIX-lea până în contemporaneitate. Având la bază un demers interdisciplinar, întrucât apelează la metode conjugate de factură lingvistică, semantică, pragmatică, socio- și psiholingvistică, lucrarea analizează motivațiile psihologice care determină locutorul să utilizeze diminutive în actul comunicativ.

Corect gândit pe secvențe amănunțite, volumul este alcătuit din două părți, cu cinci mari capitole, care se divid ori de câte ori este necesar pentru analiza amănunțită a subiectului. Introducerea prezintă observații referitoare la obiectul de studiu și reliefaarea ariei investigate, precizând obiectivele cercetării și structura lucrării. În privința cadrului teoretic și metodologic, Silvia Iluț apelează la teorii psiholingvistice, la preceptele pragmaticei, ale sociolingvisticii, „evidențiindu-se, totodată, mecanismele cognitive și afective implicate în procesul diminutivării” (p. 20).

Al doilea capitol pune în discuție delimitări conceptuale ale diminutivelor, pornind de la teorii ale lingviștilor români (Pușcariu, Jordan, Graur, Carabulea, Niculescu, Vasiliu, M. Avram, Stoichițoiu-Ichim, Zafiu, Moroianu *et al.*) și străini (Dressler & Barbaresi, J. Taylor, Schneider ș.a.). Se fixează modurile de formare, tipologia formațiilor diminutive și modalitățile în care acestea sunt receptate în literatura de specialitate, mai ales că se pot decripta atât conotații pozitive, cât și negative. Perspectiva Silviei Iluț are implicații diacronice și sincronice deopotrivă, pornind de la limba latină și insistând asupra părerilor contemporane. Acestea demonstrează fără echivoc buna cunoaștere a bibliografiei de specialitate. Ca tipologie, se observă o clasificare din mai multe puncte de vedere: etimologic, morfologic, stilistic. „În funcție de context și de intenția pragmatică a locutorului, distingem următoarele valori stilistice ale formațiilor diminutive: nonafectivă, afectivă/familiar-dezmierdătoare, depreciativă/peiorativă, ironică/satirică, populară” (p. 58). „În contextul actual al evaluării diminutivelor,

este o discrepanță între registrele de receptare. Pe de o parte, construcțiile diminutive sunt considerate de vorbitori drept expresii ale emoțiilor, prin intermediul cărora locutorul se apropie, la nivel psihologic, de interlocutor. Pe de altă parte, diminutivele utilizate în actul verbal/scrise, conturează o manifestare „ireverențioasă” față de colocutor, poziționându-l într-o postură nefavorabilă” (p. 63).

Capitolul al II-lea oferă multiple perspective asupra diminutivării: lingvistică, morfologică, semantică, sociolingvistică, psiholingvistică, pragmatică, dialectologică. Raportându-se permanent la bibliografia de specialitate, clasică și modernă, românească și străină, Silvia Iluț dovedește nu doar o bună stăpânire a subiectului, ci și dexteritatea de a jongla cu termenii de specialitate, cu multe dintre conceptele subiectului în discuție, oferind, totodată, o mulțime de exemple evocatoare pentru susținerea teoriei. Excursul face dovada unei maturități științifice, iar subcapitolele se construiesc și se îmbină perfect. Utilizarea sufixelor diminutive este legată de o multitudine de factori obiectivi și subiectivi, cum ar fi cadrul istoric și geografic. „Din punct de vedere pragmatic, potențialul diminutivelor facilitează, pe de o parte, un sistem comunicativ, bazat pe politețe pozitivă și servește următoarelor obiective discursive: stabilirea contextului familiar, cooperant pentru interacțiune, legătură socială, coeziune într-un micro-/macrogrup, intimitate, apropiere etc. Pe de altă parte, valențele pragmatice ale diminutivelor se extind dincolo de domeniul politeții, întrucât sunt folosite drept strategie de impolitețe, în critici, insulte (cazuri în care minimizează calitățile, valoarea sau abilitățile colocutorului)” (p. 121).

A doua parte a tezei de doctorat debutează cu Capitolul al IV-lea. *Diversitate și creativitate. Domenii în care locutorii fac uz de diminutive*. Acestea sunt analizate în limbajul cotidian/familiar, în contexte discursive variate, cum ar fi magazinele, restaurantele, spitale și instituții publice. Intenția oscilează între ironie, ridiculizare, persiflare și (auto)protejare, cosmetizare, superficialitate. În discursul mediatic online, autoarea investighează câmpurile lexico-semantice ale alimentației, familiei, al umorului, ironiei, deprecierii, insultei, al sexualității. Exemplele sunt extrase preponderent din presa anilor 2010–2020, după care se analizează implicațiile psihologice ale utilizării excesive ale diminutivelor.

După o succintă analiză a diminutivelor culinare, se trece la diminutivele existente în onomastică. Cartea dezvăluie o tratare complexă și pertinentă a majorității ramurilor onomasticii, de la antroponime la toponime. Sufixele diminutive masculine sunt mai productive decât cele feminine, iar constatarea s-a bazat pe inventarierea în paralel a numelor oficiale din localități

de pe Valea Izei și din Șișești (Maramureș). Sunt amintite, de asemenea, prenume diminutivate ale unor personaje publice din lumea sportului, a muzicii și a politicii. În capitolul dedicat multiculturalității diminutivării antroponimelor, Silvia Iluț realizează o comparație între limba română și limbi romanice, germanice, slave și constată că, „în cazul antroponimelor, diminutivarea are rolul de a indica: afecțiune, tandrețe; o relație de prietenie, amiciție între locutori, politețe, solidaritate; ironie, depreciere, lipsă de respect față de interlocutor; intenția de manipulare” (p. 173). Totodată, „factorii care influențează utilizarea structurilor diminutive în antroponimie sunt: macrosociali – nivelul intelectual al locutorilor, comunitatea din care fac parte; microsocali – relația de apropiere/depărtare dintre vorbitori; situaționali – depind de contextul discursiv” (p. 174).

Mai departe, autoarea ilustrează diminutivarea în contextul dihotomiei sacru/profan. Dacă numele cu un caracter religios se găsesc deopotrivă în mediul laic și în cel religios, formele diminutive și hipocoristice lipsesc cu desăvârșire la persoanele consacrate. Nu sunt omise formele diminutive în toponimie sau în operele literare, ceea ce demonstrează complexitatea tratării subiectului din perspectivă onomastică. Această parte se încheie cu un capitol despre *Falsele diminutive*, care pot fi întâlnite în numeroase câmpuri lexico-semantice: obiecte, lucruri, mâncare și condimente, părți ale corpului omenesc, plante, animale, toponime. Folosirea construcțiilor diminutive are legătură, pentru fiecare sector în parte, cu „diverși factori: socio- și psiholingvistici, pragmatici, psihologici” (p. 205).

Ultimul capitol al cărții aduce în prim-plan *Psihologia diminutivării*. Bazându-se pe autori clasici, dar și actuali, Silvia Iluț reușește să contureze un profil psihologic al românilor, specificul cultural al acestora, care stau la baza utilizării diminutivelor în limbajul cotidian. Hulite și apreciate deopotrivă, în funcție de perspectivă, diminutivele ne colorează limbajul și pot fi întâlnite atât în opere literare, cât și în uzul cotidian. Pe baza investigației întreprinse, autoarea constată „că principalii factori socioculturali care influențează folosirea cuvintelor diminutive de către locutori în actul verbal/scriș sunt:

- a) factori interni:
 - nivelul de educație;
 - nivelul de trai;
 - coeziunea între gândire și sentimente, între ceea ce subiecții sunt și ceea ce vor să pară (esență/aparență).
- b) factori externi:
 - nesiguranța mediului în care trăiesc românii;

– gradul de adaptare/asimilare socială a subiectului;
 – impactul societății asupra comportamentului, și, în consecință, a limbajului” (p. 227).

În ultima parte a volumului sunt discutate rezultatele aplicării unui chestionar la un număr de 255 de participanți, prin care s-a urmărit „covariația între componenta psihologică, care impulsionează subiecții să utilizeze diminutive în vorbire, și cea sociolingvistică, legată de vârsta, sexul, statutul socioprofesional al participanților la actul discursiv” (p. 253).

„În concluzie, diminutivele sunt «instrumente» psihologice care reflectă fidel reacțiile spontane ale locutorului, dispoziția afectivă și starea psihică a acestuia în momentul emiterii unui mesaj. Formațiile diminutive marchează nivelul de expresivitate a limbajului utilizat de vorbitor, furnizând, totodată, premisele unei judecăți de valoare psihologice a actului discursiv. În contextul societății românești contemporane, diminutivele înfățișează un profil conceptual complex care, pe lângă aspectul lingvistic și morfologic, relevă reprezentările mentale, cognitive și emoționale ale subiectului” (p. 254). Bibliografia complexă de la sfârșitul lucrării – plasată după *Concluzii* și chestionarul *Anexă* –, acoperă referințe naționale și străine, clasice și contemporane. Numeroase titluri de cărți și studii sunt din sfera lexicologiei, onomasticii, pragmaticii, psihologiei, sociolingvisticii și demonstrează o cercetare de calitate, competență și stăpânirea subiectului. Toate acestea au fost certificate prin calificativul „Excelent” primit la susținerea tezei de doctorat, care stă la baza volumului de față.

Așadar, prin întregul demers înfăptuit, rod al unei munci temeinice, realizate cu implicare, seriozitate și onestitate, cartea *Diminutivarea cuvintelor în limba română. O abordare psiholingvistică* vine să completeze cercetarea umanistă autohtonă, făcând dovada acribiei filologice a autoarei și a unei bune articulări a cuvântului asumat critic de aceasta. Suntem convingși că lumea academică va recunoaște valențele teoretice și aplicative ale lucrării, originalitatea demersului și modalitatea de abordare științifică, ceea ce va face din volumul de față un reper în cercetarea diminutivelor în limba română.

Olivia Felecan